

El prelat de l'Opus Dei a Sevilla: créixer en amistat, créixer per l'amistat

Vídeo breu per recordar l'estada del Prelat a Sevilla. Del 4 al 8 de maig, Mons. Fernando Ocáriz va saludar, rebre, visitar, conversar i encoratjar diversos milers de persones a Sevilla. Va abordar públicament tota mena d'inquietuds de joves i grans, encarrilant-les cap a l'amor de Déu i cap a l'amistat personal profunda, que guareix de tu a tu els cors i que estimula el creixement de l'Església per la caritat.

11/05/2023

Com acostumen a fer tants fidels devots sevillans, el prelat de l'Opus Dei, Mons. Fernando Ocariz, va posar sota l'empara de Jesús del Gran Poder, en arribar a la tarda del 4 de maig, tota l'activitat que desplegaria fins al 8 de maig a la capital andalusa. I va fer el mateix l'endemà al matí a la Catedral de Sevilla davant la imatge de la Mare de Déu dels Reis, patrona de la ciutat i de la seva arxidiòcesi, abans de saludar l'arquebisbe Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

Omplir-se d'esperança a l'apostolat

Mons. Ocariz va encoratjar els seus interlocutors a un apostolat esperançador. Ho va fer tant a les múltiples recepcions a col·lectius educatius, socials, directius o

familiars, com a les tres trobades que va celebrar amb diversos centenars de famílies, que sumaven més de dos mil cinc-cents persones en cadascuna, andaluses i extremenyas, a l'auditori Cartuja Center Site de Sevilla.

Va escoltar amb interès les iniciatives apostòliques personals d'un grup de professores d'universitat amb les quals es va reunir al Col·legi Major Alborán: un seminari sobre “Economia de Francesc”, una assignatura sobre fe i raó per a universitàries, l'impuls d'una Germandat Universitària a Còrdova...

Es va reunir amb una representació de tota la comunitat educativa del Grup Attendis, amb vint col·legis a les principals ciutats del sud, que celebra el 50è aniversari a Andalusia i Extremadura, per encoratjar-los a secundar el lema de la seva trobada:

“Reviure l'origen per projectar el futur”. I, com que volien reeditar amb el prelat l'impuls de sant Josepmaria a les primeres famílies promotores i iniciadores de les escoles, Mons. Ocáriz els va convidar a “valorar que cada persona val tota la sang de Crist i, per tant, per salvar una ànima, per ajudar una persona, val la pena qualsevol esforç”.

A l'Ana, de Xerès i mestra d'educació física a l'escola pública, va animar-la a “estimar les persones de debò, sense por”. A la Rosario, l'àvia de Pedro Ballester, un numerari jove mort a Manchester el 2018 per un càncer, va suggerir-li explicar als nets la seva sàvia experiència de la vida. A la lletrada Beatriz, que cultivés l'amistat amb els companys de professió. A la Teresa i l'Antonio, matrimoni jove, que aprofitin el potencial de les xarxes socials per fer el bé. I a la Maria, metge forense, que batalli amb prudència, amb valentia

i amb la proximitat de l'amistat els desafiaments de l'anomenada “cultura de la mort”.

Conciliar és prioritzar la família

Maria i Fran, que treballen al sector de la moda, van demanar-li com conciliar feina i família. Mons. Fernando els va explicar que “conciliar és prioritzar la família, és prioritzar la caritat, i és establir una jerarquia de valors amb un ordre flexible, a què sotmetre's voluntàriament cadascun en benefici de la pròpia família”.

Al Goico, que treballa en una agència als matins i que a les tardes inverteix el seu temps a la secretaria executiva d'un col·legi major universitari, li va recomanar buscar també la conciliació “fent de la teva feina, a casa i a l'empresa, una ocasió de trobada amb Crist”.

Amb el Luis, director d'un centre educatiu, va parlar públicament del valor de l'exemplaritat a casa:

“l'exemple de sobrietat –va explicar — l'heu de donar els pares, amb la moderació en les despeses, en la diversió, en el menjar... I tot això sense donar lliçons, sinó amb l'exemple i transmetent amb alegria una experiència i explicant per què val la pena”.

El millor per a cadascú és la voluntat de Déu

Isa, numerària auxiliar, va preguntar al Prelat sobre la vocació. Després d'explicar que la vocació és un do de Déu, Mons. Fernando va afegir que és important entendre com el fenomen vocacional a l'Obra és el mateix per a tothom: “tota vocació a l'Opus Dei està fonamentada en els mateixos pilars: la santificació del treball, la filiació divina, la centralitat de l'Eucaristia, l'amor a la

llibertat, l'afany apostòlic... És la mateixa vocació perquè també tenim els mateixos mitjans: la pregària, el pla de vida, els cercles, els recessos... I tenim tots també la mateixa missió: la de portar aquest món a Déu, anar transformant el món en alguna cosa grata a Déu: això és obrir els camins divins de la terra, com deia sant Josepmaria, mitjançant la capacitat que Déu ens dona per santificar la feina”.

Miguel, supernumerari des de fa més de trenta anys, li va manifestar la seva alegria per tantes realitats i moviments nous, expressió de la vitalitat de l'Església, i li va dir que la seva vocació a l'Opus Dei omplia i comprometia tota la vida; la pregunta va versar sobre com valorar i aprofitar els mitjans de formació que l'Obra ofereix per ajudar a ser sants enmig del món. El Prelat li va contestar que als mitjans de formació no escoltarà potser una

cosa nova, però el més rellevant és l'actitud d'examen personal i de desig de millorar en allò que s'escolta, demanant llums i forces a l'Esperit Sant; i, Mons. Ocariz li va comentar també que hi ha molts camins per seguir Jesucrist i el veritablement significatiu és que cadascú segueixi el camí per al qual Déu el crida.

És possible patir i ser feliç

“Quan ens costi veure, quan ens costi entendre, que Déu és realment el camí, la veritat i la vida, pensem que l'amor es manifesta a la Creu”, va afirmar Ocariz al començament d'una de les tertúlies que van atapeir, per tres vegades en dos dies, l'auditori de l'Illa de la Cartoixa a Sevilla.

I va afegir que, davant les dificultats objectives de l'ambient, hem de pensar que “precisament per això el Senyor compta més amb cadascuna i

cadascú, i ens dona més gràcia per oblidar-nos de nosaltres i preocupar-nos més pels altres, fórmula que és de tal eficàcia, va afegir parafrasejant sant Josepmaria, que el Senyor ho premia amb una humilitat plena d'alegria". El prelat de l'Opus Dei també va assenyalar la importància de ser feliços malgrat les dificultats perquè, encara que sembli contradictori, es pot ser feliç amb el dolor i el patiment. Això és una cosa, va explicar, "que es pot palpar a la vida de sant Josepmaria: en els seus darrers anys tenia problemes de salut física i un enorme patiment per la crisi a l'Església, i, tanmateix, els qui estàvem amb ell el vèiem content, feliç, amb bon humor. No és que fes un esforç especial amb nosaltres, sinó que estava content patint, cosa que només és possible en unió amb Jesucrist".

La por no és cristiana

David va explicar amb orgull la seva alegria per la vocació dels seus fills, i va demanar al Prelat la seva ajuda per explicar-se bé davant d'altres pares: “transmet la teva experiència —li va aconsellar—, respecta la seva llibertat, i intenta explicar que no cal tenir por al Senyor, perquè la por no és cristiana”.

Així mateix, en una de les trobades amb joves, Mons. Fernando va explicar que “el celibat certament suposa el sacrifici de renunciar al matrimoni, però és important saber que el matrimoni no és una novel·la rosa, és dur, que hi ha les dificultats i que, per això, Déu ha volgut un sagrament per al matrimoni, perquè un matrimoni sant requereix molt esforç i molta gràcia de Déu”.

Mons. Ocáriz va encoratjar els joves a tenir obertura i generositat davant

la vocació, sigui al celibat o al matrimoni, “perquè en tots dos casos cal molt d'amor, entrega, generositat i esperit de sacrifici. L'important és que cadascú segueixi el camí per al qual Déu l'ha cridat, que és a més, on serà més feliç”.

Ambient de família

Tot i el nombrós públic present a la sala, s'advertia un ambient de família provocat per la presència del prelat de l'Opus Dei, a qui familiarment se l'anomena Pare.

El Paco i el Pepe van amenitzar diverses tertúlies cantant la Salve Rociera; el mateix va fer en una altra de les trobades el grup Sones d'Altair, que va cantar sevillanes per amenitzar el temps d'espera al Pare i un dels moments de descans de la tertúlia; un grup de noies van cantar i ballar sevillanes; l'Anna i la Sofia van regalar al Pare un calaix flamenc

amb la Verge del Rocío, el logo del seu club juvenil i un bon grapat de missatges i cartes de famílies, nens i nenes; i una noia va cantar una cançó pròpia, escrita per ella, amb el títol “Manejar el viento”.

En aquesta mateixa trobada amb joves va sonar la 6a simfonia de Beethoven, que era la que va escoltar Mons. Fernando quan va decidir fer-se de l'Obra, i ell va recordar aquell moment davant de les joves. Estava passant l'estiu a casa del seu germà a Cadis. Allí es va decidir mentre escoltava música, encara que va confessar que “realment no va ser per la música...”. Una mica després, van proposar al Prelat un divertit joc de preguntes sobre sant Josepmaria a Sevilla, per al qual va demanar l'ajuda del públic.

Per la seva banda, la Larissa va explicar a Mons. Fernando que ha treballat en diverses agències de

notícies catòliques, on va comprovar la universalitat de l'Església i la importància de la unitat amb el Papa. Li va donar al Pare les gràcies per comptar amb tothom per a la preparació del Congrés General convocat per adequar els Estatuts de l'Obra a les peticions del Sant Pare i li va transmetre que han resat i continuen resant per aquesta intenció “fins que ens digui, Pare”. Igualment, va demanar al prelat de l'Opus Dei que quan torni a veure el Papa li recordi que a l'Obra resem per ell. Com ella sap que quan li diuen que resen per ell, el Papa Francesc pregunta fent broma “a favor o en contra?”, li ha dit al Prelat que, per descomptat, li confirmi que “nosaltres sempre resem a favor”.

Mons. Ocariz en totes les trobades públiques va demanar oracions pel Papa i per l'Església, “cal resar molt pel Papa, com ell mateix ho demana, perquè és el vicari de Crist i perquè

porta un pes enorme sobre les seves espatlles”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-prelat-
de-lopus-dei-a-sevilla-creixer-en-
amistat-creixer-per-lamistat/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-prelat-de-lopus-dei-a-sevilla-creixer-en-amistat-creixer-per-lamistat/)
(10/08/2025)